

causam, & nitebantur reinducere antiquorum idololatriam, sub qua Romanam ad pristinas fortunas sperabant venturam. Et ob hoc orra est gravissima contentio inter fideles, illis in fide manere volentibus, aliis idola patrum resumere & apostatare contendentibus. De quibus factis *Augustinus de Civit. Dei* & *Orofius* historiographus multa scripsierunt. In his litigiis venit Theonestus Romam, & facta sunt, quæ sequuntur, quæ reperi in vulgari Theutonico multis implicationibus verborum, quibus præcisis nucleus in latinum deduxi.

Cap. XXI. Post Constantinum M. & ante Carolum M. anno Domini CCCCXLIV. crescebant hæreses, crescebant & mundi profanationes, tantum ut plerique in fide debiles vacillarent, & melius ac securius vivendum sub idololatria æstimarent, erant pugnæ bonorum Christianorum extra cum barbaris, circa cum hæreticis, & intra cum malis Christianis. Ea autem tempestate sanctus Papa *Leo*, cui B. Virgo Maria manum, quam sibi abscederat, restituit, in fide vacillantes confortauit, cujus adjutor S. Theonestus Episcopus fuit. Quidam Romanus illustrissimæ Nobilitatis homo, *Curio* dictus, non multum dissimilis Curioni, de quo *Cæsar. 2. Comment.* mentionem facit, sollicitabatur quotidie à concivibus suis relinquere fidem Christi, resumere Patrum idololatriam, & restituere in pristinos honores collapsam Romanam. Erat enim Curio ille quasi totius Nobilitatis Romanæ pater, ornatus fratribus & filiis, uxorem habens fidelem nomine Dockam, quatuor fratres, octo filios & tres filias. Porro fratres sui omnes cum aliis Romanis ad instituta antiqua Gentilium remigrare cogitabant, nec aliquod impedimentum habebant id perficiendi, nisi Curionem, qui omnibus totius urbis Nobilibus eminentior habebatur. Vnde videntes eum in fide stabilem, & foueri consiliis Leonis Papæ & Theonesti Episcopi, ad ejus interfectionem aspirabant. Perpendens autem periculum Curio conuocatis filiis & amicis omnibus mysterium cordis sui aperuit, dicens, ad alias fides esse migrandum, & nullo modo Romæ manendum. Captato autem oportuno & quieto tempore multis curribus & ordinatis turmis cum omnibus liberis, uxore & amicis nobilibus & copiosissima fupelectile Roma derelicta, de consilio Leonis Papæ versus Alemanniam seu Sueiam profecti sunt, per reptantes nivosa Alpium confragra & vadosa vallium concava in Rhætiae montana deuenerunt, de quibus Rhodanus & Rhenus flumina erumpunt.

In ipsis autem montanis populum fidelem dudum per S. Lucium ad fidem conversum invenerunt, paucum tamen & miserum. Loca enim illa tempore illo ut in plurimum deserta erant. Ceperunt ergo ibi in locis munitis castra construere, & domos more Nobilium collibus deserti superædificare. Unde hodie tam in Tamlesco quam in Taphaso ruinæ reperiuntur fortissimorum murorum, & consequenter ad caput Rheni, ubi primum emanat,